

economia i empresa

Espai patrocinat per

ROGER TORRENT I RAMIÓ @rogertorrent
Conseller d'empresacat i @treballcat
de la Generalitat de Catalunya. Pare de l'Elna i l'Ada.

Aconseguir que la indústria tingui més pes dins l'economia és una prioritat del Govern. Crea llocs de treball d'alt valor afegit i és tractora per a la recuperació econòmica. El 2021 vam destinar 31,5M€ en ajuts directes a projectes industrials, un 77% més que l'any anterior.

ORIO AMAT @oriolamat
Catedràtic Economia Financera i Comptabilitat
(UPF Barcelona School of Management)

Barcelona: Sisena al rànquing de ciutats europees més boniques: 1.París 2.Berlín 3.Amsterdam 4.Atenes 5.Venècia 6.Barcelona 7.Roma 9.Florència 10.Edimburg BCN destaca per l'arquitectura, la cultura... Font: USWITCH

SANTIAGO NIÑO @sninobecerra
Dr. en Economia; Catedràtic; Autor.

ESP. La renta disponible de los hogares está al nivel del 2007; el consumo se mantiene a base de desahorro. Mal asunto. (El País Negocios 23.01.2022).

“Des de Foment compartim l'objectiu de reduir les elevades taxes de temporalitat”

Antoni Gómez
President del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya (CCJCC)

“La revolució sostenible necessita de la digital i viceversa”

Lídia Dalmases
Controller de processos de Grup Carles
@grup_carles

Crisi econòmica, pimes i auditoria de comptes

La covid-19 ha condicionat arreu la marxa econòmica. Ara, la recuperació incipient ens suscita unes reflexions en relació amb la superació d'anteriors crisis de les empreses auditades respecte de les no auditades.

De forma usual, les pimes que auditen els seus comptes anuals són més resilientes i competitives que les que no ho fan en capacitat de vendes, generació de llocs de treball, rendibilitat i endeutament, en crisis econòmiques. Ho palesa l'estudi L'Auditoria de Comptes en les empreses, de l'ICJCE i la Universitat d'Alcalá de Henares, que ha tingut la col·laboració del CCJCC pel que fa a les xifres de Catalunya.

Per al context català i en les pimes, s'han vist prop de 16.000 empreses que (entre 2008 i 2018) van complir les condicions de micro, petites i mitjanes empreses establertes per la Comissió Europea: volum de negoci inferior a 50 milions d'euros; balanç general inferior a 43 milions d'euros; i plantilla inferior a 250 persones. De les gairebé 16.000 pimes (totes actives en l'actualitat i amb uns ingressos d'explotació superiors a 500.000 euros en els anys 2008 a 2018), un 29,4% audita els comptes anuals i un 70,6% no.

Les que sí ho van fer van propulsar l'import net de la xifra de vendes entre 2008 i 2018 el 15,7%, en comparació amb el 6,5% de les no auditades en el mateix període. El resultat mitjà va ser 3,9 cops superior en les auditades el 2008, una diferència que va créixer a 4,7 vegades el 2018, també a favor de les que auditen. Si observem aquest indicador notem que les no audi-

tades van augmentar-lo en els deu anys el 38% i les auditades un 64,9%.

Les dades reflecteixen els avantatges de l'auditoria de comptes en matèria de transparència per al conjunt de l'economia i com a factor diferencial que empeny la competitivitat de les pimes i el seu creixement en contextos adversos. Auditar els comptes augmenta la confiança en elles (sector financer, clients, proveïdors i empleats), el que genera un desenvolupament més eficient dels negocis.

Una altra evidència és el comportament diferencial de les dues tipologies en la contractació de treballadors. Entre 2008 i 2018 les auditades van augmentar un 9,9% el nombre de treballadors mitjà, en oposició al menor creixement percentual (2,7%) en no auditades.

I es conclou que la rendibilitat de les pimes auditades va ser superior (en cadascun dels anys de 2008 a 2018), amb una tendència més accentuada (a favor de les auditades) entre 2010 i 2018. En el punt àlgid de la crisi, el 2012, la rendibilitat va registrar el seu nivell més baix: 2,2% (auditades) i 1,6% (no auditades).

També és menor el grau d'endeutament mitjà en auditades que en no auditades (la diferència es xifrava en 3,13 punts el 2008 i en 0,41 punts el 2018), si bé les segones –pel seu major endeutament en cadascun dels anys estudiats– van avantatjar a les auditades en la seva reducció: 10,9 punts i 8,2 punts passats els deu anys, respectivament. ■

Digitalització i sostenibilitat

Després de dos anys de crisi sanitària i davant la flagrant necessitat de recuperació econòmica, els experts coincideixen en què la fórmula digitalització i sostenibilitat és la millor per a aquesta recuperació. Se'ns ofereix, doncs, l'oportunitat de crear una nova economia que posi en el centre la innovació i el respecte pel medi ambient.

Les ajudes econòmiques europees estan vinculades a la sostenibilitat i a la digitalització i el món financer adverteix del risc del canvi climàtic per a l'economia. Davant d'aquestes realitats, el teixit empresarial s'ha de sumar a la transició ecològica i a la digitalització per fer Europa competitiva en els mercats internacionals.

La digitalització, factor clau d'aquest binomi, s'ha convertit en un procés essencial pel qual han de passar els negocis si volen mantenir la seva competitivitat. Saber com es poden incorporar les noves tecnologies és clau per garantir la supervivència i el creixement empresarial. I és que una veritable transformació digital va més enllà de fer inversions esporàdiques en suports digitals, i de crear una pàgina web o renovar-la. Una transformació digital de debò implica una renovació profunda de la cultura corporativa, de la mateixa manera que el compromís sostenible ha de demostrar-se amb projectes sòlids, amb contingut i credibilitat, fugint d'accions pseudo-sostenibles que no porten enlloc i resten competitivitat. La digitalització, doncs, no

és un mitjà, sinó una aliada en aquest repte i és que la revolució sostenible necessita de la digital i viceversa.

Aquest repte a què s'enfronten les empreses per transformar el seu teixit productiu fa necessària la cooperació de tots els agents econòmics i socials, mobilitzar inversió sostenible i desenvolupar noves tecnologies, i perquè això sigui possible els estats han d'invertir en sostenibilitat, ja que és la cursa per la sostenibilitat i la digitalització la que determinarà la nostra capacitat competitiva i el nostre benestar.

En aquests dos darrers anys de pandèmia, ningú pot obviar que el món ha canviat i que ho està fent a una velocitat de vertigen. La digitalització és, doncs, un imperatiu, un factor clau per afrontar el camí cap a una economia circular i sostenible que ens faci rics en recursos, que creï valor, nous models de negoci i solucions adaptades al nou entorn i que faci front als reptes ambientals pendents. Aspectes de la tecnologia com l'emissió de gasos, la transformació de la tradicional indústria en una indústria 4.0, l'aposta per la mobilitat segura i sostenible, el foment del teletreball o el reciclatge de residus tecnològics són només alguns dels aspectes que la digitalització pot afavorir. Les empreses han d'estar preparades per afrontar els reptes que comporta la digitalització i els seus usuaris capacitats per treballar en un entorn digitalitzat perquè el qui no segueixi aquest camí, es quedarà fora. ■